

[Justitsministeren]

det min hensigt – også med udgangspunkt i debatten i dag – at fremlægge konkrete lovforslag så hurtigt som muligt, sådan at Folketinget får nogle mere håndfaste forslag at tage stilling til.

Jeg synes, debatten i dag har været nyttig. Den har givet alle partierne en mulighed for at formulere synspunkter, og selv om vi er enige om målsætningerne, er jeg opmærksom på, at der ikke er enighed om alle midlerne; men det får vi så lejlighed til at drøfte i forbindelse med lovforslagenes fremsættelse og behandling her i Folketinget.

Dorte Bennedsen (S):

I forbindelse med, at ministeren kommenterede nogle synspunkter fra SF og Socialdemokratiet, føjede han til, at han måtte tage afstand fra det synspunkt, at straf er uden betydning for kriminaliteten. Jeg ved ikke, om ministeren mente det, men det kom til at lyde, som om det var et synspunkt, som bl.a. Socialdemokratiet havde givet udtryk for, og derfor vil jeg godt for at undgå enhver misforståelse sige, at det ikke er et synspunkt, Socialdemokratiet har givet udtryk for. Vi er enige i, at man ikke kan undgå at bruge straf. Til gengæld tror jeg, at ministeren er enig med mig i, at straffens skal vi sige forbedrende virkning nok kan ligge på et lille sted; men det ændrer ikke ved det synspunkt, at samfundet må reagere.

Ministeren sagde også, at ressourceanvendelsen er en løbende proces. Ja, og mit ønske, som jeg også gav udtryk for i min ordførertale, er, at den skal løbe meget, meget hurtigere. Der har været enighed i dag – det sagde ministeren også her – om hurtig domfældelse, hurtig afsoning. Men nu er der altså gået halvdelen af året, siden vi sidst drøftede dette ved en forespørgsel rejst af Socialdemokratiet, og alligevel er det bare blevet til, at ministeriet og ministeren sidder i løbende overvejelser om ressourceanvendelsen. Der er jo ikke sket noget på dette område. Domstolene har ikke fået de vilkår, der gør, at de kan få dette her sat i værk.

Ministeren siger også, at vi må drøfte med relevante myndigheder, hvorledes vi undgår en uacceptabel stigning i ventetiderne, hvis man forlænger straffen. Det er et meget lidt ambitiøst mål, eller jeg vil hellere sige, jeg synes, det er et uacceptabelt mål at ville undgå en uacceptabel stigning i ventetiderne. Vi er jo enige om, at ventetiderne er et af hovedproblemerne,

og det må vi gøre noget ved. Det, man hidtil har gjort ved det, er, at man har nedlagt en række arresthuse – jeg kan ikke huske, hvor mange det er, men det er ikke helt få – og at man i 1993 vil nedlægge yderligere arresthuse.

Ministeren siger også, at man vil øge den præventive indsats, og det var også et af de spørgsmål, der var enighed om blandt alle ordførerne i dag. Jamen hvordan hænger dette så sammen med det finanslovsforslag f.eks., som ministeren har fremsat? Der er for 1993 alene på Kriminalforsorgen en besparelse på 11 mio. kr. Jeg kan også nævne, at Folketinget i 1988 bevilgede 35 stillinger til Kriminalforsorgen, men heraf blev de 27 sparet væk i årene fra 1988 til 1990. Nogle blev brugt på Grønland, og det var godt nok, men tilbage til Kriminalforsorgen blev der 2½ stilling!

Når jeg nævner disse forhold, er det, fordi jeg synes, der må være sammenhæng mellem ord og handling. Det er netop vores anke mod ministeren, at der er vældig mange ord, og der er også iblandt vældig mange rigtige ord, men handlingen er udeblevet. Mange af disse forhold kan jo ordnes administrativt, men der er ikke sket noget i disse år, og vi kan ikke blive ved med at snakke om dem, vi må også til at handle, og det er altså primært ministeren, der skal handle.

Derudover vil jeg gerne gentage, at jeg synes, helheden i indsatsen mangler. En række af disse aktiviteter foregår på Justitsministeriets bord, men en række skal foregå andre steder og vel nok de fleste i Socialministeriet, men også i Sundhedsministeriet, Arbejdsministeriet og alle mulige andre steder. I den forbindelse sidder jeg tilbage med en fornemmelse af, at ministeren siger: Det er ikke mit bord, og det er jo for så vidt korrekt nok, da han nu er justitsminister, men det er dog regeringens bord. Hvor bliver indsatterne af? Hvor bliver sammenhængen af? Jeg nævnede før de problemer, der opstår for konen til den fængslede i forbindelse med bistandsloven. Ja, det er socialministerens bord, men det er altså også justitsministerens og regeringens ansvar, at der sker noget på dette område. Der må en ganske anderledes helhed og sammenhæng til i indsatsen.

Netop derfor synes jeg, det er en ualmindelig god idé, hr. Gert Petersen er kommet med, og godt, at ministeren tog positivt imod den,